

i den senere Tid blevne meget forbedrede, og navnlig indeholdes der jo bestemte Regler i Forordningen af 7de Juni 1827. Børgerne skulle derefter afgive bestemte Erklæringer, inden Midlerne udsættes; skeer det ikke, og Midlerne dog udsættes, saa gaaer det paa Overtormynderens Kæppe, og i det nævnte Tilfælde maatte Overtormynderen ogsaa betale heelt ud en Myndlings Penge, hvis Børgen ikke havde afgivet nogen Erklæring i Sagen. Hvad angaaer Overtormynderen, saa har han jo aldeles ingen Interesse i at beholde Pengene. Fra det Dødblik, de indbetales, skal deraf svares Rente, og han maa altsaa i høieste Grad være interesseret i at faae dem udsatte saasnart som muligt, og kan han ikke det, saa skal han gjøre Anmeldelse derom. Begaaer han nogenstomhelst Forsømmelse i saa Henseende, saa maa han betale Renterne, og jeg troer altsaa ikke, man kan sige, der ikke er den fornødne Control med Hensyn til Beskyrelsen af de Umyndiges Midler. Bestemmelserne herom ligge jo imidlertid i alt Fald aldeles udenfor Alt, hvad der vedkommer Skifteforvaltningen.

N. Hansen (Viborg Amts 4de Valgsreds): Det forekommer mig dog, at den høitærede Justitsminister selv har indrømmet, at der kunde skee en Forandring i Skiftevesenet, naar vedkommende Herredsfogder blev satte paa faste Gager, og det er vistnok det, som er det Duffeligste, og som Befolkningen i hele Landet vilde glæde sig over. Det vil heller ikke være saa vanskeligt at udføre, thi det har jo vist sig, at den høitærede Finantsminister meget godt har kunnet faae sine underordnede Embedsmænd satte paa faste Gager, og jeg haaber, at den høitærede Justitsminister vil følge hans Exempel; det vilde være til stor Glæde for Landet. Det er en forunderlig Maade, som Herredsfogderne lønnes paa, idet de skulle have den største Deel af deres Løn i Sportler, og disse blive saa forunderligt fordelte. At Fæstevæsenet nu s. Ex. gaaer over til Selveiendom, er en sand Lykke, en reen Gulmine for de Herredsfogder, der have den Lykke, at Fæstefederne i deres Jurisdiction gaae over til Selveiendom. Det var saaledes Tilfældet paa det Gods, hvorpaa jeg boer, at den Gang det gik over til at blive Selveiend-

dom, var Herredsfogden overmaade glad, thi ved den første Auction, som blev holdt — over Ulstrup Gaard og Gods —, da sagde Herredsfogden, saavidt jeg hukker, at han for at slaae et Slag i Bordet fik 1000 Rbd., og da Godset var solgt, skulde der jo udstedes mange Skjøder og Obligationer, ligesom ogsaa Skiftevesenet gik over til ham, istedetfor at det hidtil havde været under Godsforvalterens Forvaltning. Det synes jo saaledes at være en sand Lykke for ham, og det er dog forunderligt, at denne ene Person skulde nyde Godt af denne Lykke. Jeg troer ganske vist, at der bør skee en saadan Forandring heri, at Herredsfogderne komme paa fast Gage, og, naar det var skeet, kunde det meget godt lade sig gjøre at henlægge Skiftevesenet under Communerne, hvilket vilde være til sand Glæde for Landet. Jeg troer ogsaa, at Sogneforstanderne ligesaa godt ville baretage de Umyndiges Løn som Herredsfogden; thi denne har virkelig ikke nær det Kjendskab, som Sogneforstanderne til de Forhold, der ere tilstede i Communerne; det maa vist Enhver indrømme. Jeg vil ikke sige i Almindelighed, men ved mange Leiligheder seer Herredsfogden meest paa, om Gaarden er ansat til saa høj en Værdi, som han seer den kan, for at han kan faae sine Sportler ud, men om s. Ex. de Umyndiges Penge blive liggende hen nogen Tid, troer jeg ikke altid regnes saa nøie. Jeg siger ikke, at det skeer i Almindelighed, men ved enkelte Leiligheder kunde det nok være, at de ligge usrugtbringende. Jeg troer, at Sogneforstanderne meget godt kunde paasee, at Capitalerne blive gjorte frugtbringende paa en tilbørlig Maade, saa at de Umyndige intet Tab lide. Jeg skulde derfor meget ønske, at de omtalte Embedsmænd kunde komme paa fast Gage; de kunde jo da gjøre en Beregning over, hvormeget de have havt i Sportler, og, hvad de fik mindre i fast Gage, kunde jo gives dem som et personligt Tillæg, hvilket vist er brugt ved andre Leiligheder, og jeg vilde ikke, at de vedkommende nuværende Embedsmænd skulle lide noget Tab. Jeg troer heller ikke, at det var passende at lægge deres Lønning paa Hartforret eller lade den flyde ud af Statskassen, uden at denne fik noget Nederlag, men man kunde simplificere